

av. Gheorghe Florea, Președinte UNBR

Bună ziua. Vă mulțumim pentru interesul manifestat, în condițiile în care invitația v-a parvenit, în numele organizatorilor, Baroul București, în biblioteca căruia are loc manifestarea, în parteneriat cu Uniunea Națională a Barourilor din România și cu implicarea INPPA organizează, cu ocazia Zilei Europene a Avocatului, acțiunea intitulată Efectivitatea Dreptului de Acces la Justiție.

Îmi fac datoria, în calitate de președinte al UNBR, împreună cu dl decan Dragne Ion, decanul Baroului București, să anunțăm intențiile organizatorilor, urmând ca, în măsura în care au existat solicitări de a susține intervenții pe tema Zilei Europene a Avocatului, cei care au solicitat să-mi ia locul și, în consecință, să încercăm ca, într-o discuție liberă, sistem masă rotundă – chiar dacă nu avem toate mesele pregătite, din punct de vedere al formației lemnoase, corespunzător – să avem reprezentarea că toți stăm la o discuție liberă și facem un schimb de opinii și idei cu privire la principiile ce cărmuiesc acest drept fundamental al omului.

Precizez că, începând din 2014, la inițiativa Consiliului Barourilor Europene, în toată Europa se serbează Ziua Europeană a Avocatului. Sigur, într-o traducere care se vrea pretențioasă, unii balcanici îi spun Ziua Avocatului European, ca și când toți am fi și devenit – îmbrăcându-ne cu instituția europeană în spate – cu adevărat avocați europeni! Nuanța corectă și evenimentul corect este Ziua Europeană a Avocatului, care este organizată cu intenția ca barourile să trateze în relația cu publicul din toate statele europene teme alese de către Consiliul Barourilor europene ca fiind dintre acelea care, în aprecierea celor care conduc această instituție de interes european, în contact direct cu Comisia Europeană, apreciază că ele reprezintă ceva în raport de evoluția fie a legislației, fie a jurisprudenței, fie a realităților sociale din Europa.

În 2014 tema acestei zi europene a avocatului a fost *Supravegherea electronică în masă și consecințele acesteia cu privire la confidențialitatea raporturilor dintre avocat și client- componentă a dreptului de acces la justiție și a dreptului la proces echitabil*, fundament sacramental că un astfel de principiu este unul care ține de constantele profesiei de avocat.

Anul trecut, tot în conlucrare cu Baroul București, s-a organizat Ziua Europeană a Avocatului cu tema *Libertatea de exprimare a avocatului – dimensiune care a interesat atât comunicarea în spațiul public a avocatului, cât și comunicarea în spațiul instanțelor*, în condițiile în care libertatea de exprimare a căpătat conotații cu totul particulare în ceea ce privește evoluția vieții sociale sub impactul tehnologiei informațiilor și a realităților economico-sociale în curs de schimbare într-o Europă zguduită și amenințată de fel de fel de pericole, care nu ne ocolesc.

Anul acesta, Consiliul Barourilor Europene a socotit că tema ce trebuie să fie tratată de către barouri membre este tema *Accesului la justiție*. În principiu, Consiliul Barourilor Europene coordonează desfășurarea acestor acțiuni prin ghiduri transmise barourilor și prin mijlocirea delegațiilor permanente, alcătuite din membri desemnați, de către Consiliul UNBR. Pentru fiecare din celelalte barouri corespondente la nivel național desemnarea se face identic, delegație permanentă care ține legătura între Consiliul Barourilor Europene și UNBR și care trebuie să se implice efectiv, așa cum s-a implicat și în anul acesta, și în toți ceilalți ani, cu privire la organizarea în acest fel a unui eveniment coordonat de Consiliul Barourilor Europene în România.

Pentru că această coordonare este una atât de puternică încât ea se consumă îndeosebi în spațiul virtual, anul acesta s-a constituit la nivel național o comisie de lucru – și când faci o comisie de lucru evident că greșești (se creează ”*mai multe moașe la același copil* ”)– alcătuită din d-nii vicepreședinți Ciobanu Petruț, care este absent motivat de la această manifestare, dl vicepreședinte Traian Briciu, care va fi și coordonatorul moderator al acțiunii, d-na avocat consilier Monica Livescu, prezentă aici, membră a Comisiei Permanente a UNBR, și d-na vicepreședinte Gheorghe Cristina, decanul Baroului Brașov, care în același timp, aproape, cu noi coordonează o activitate identică la Baroul Brașov.

Astăzi astfel de acțiuni au loc la mai multe barouri din țară. Pe site-ul UNBR ele sunt anunțate.

De ce o fi ales Consiliul Barourilor Europene această temă?

O temă care se studiază în formarea profesională inițială a fiecăruia dintre profesiile juridice, o temă fără de care niciun examen de absolvire a INM nu poate să se desfășoare în mod corect, o temă în raport de care zilnic dăm examen fiecare dintre noi, avocații, având în vedere că binomul stat-cetățean este binomul în raport de care societatea poate să funcționeze corect sau incorect și dereglarea acestui binom, care este reglementată în acest drept fundamental al accesului cetățeanului la justiția statală ,nu poate să facă decât o deformare și o distorsionare a realităților sociale care compromit organizarea socială statală ,ca atare. Aceasta pentru că s-a constatat că tradițional binomul a funcționat în Europa în mod normal.

Nu este vorba de un ”binom netradițional, neaș”, specific limbajului mediatic din România! Este vorba de această sintagmă, raportul dintre stat și cetățean, în care cetățeanul nu poate să-și facă singur dreptate și în mod tradițional trebuie să apeleze la justiție, pentru a-și valorifica pe căile prevăzute de lege, în limitele prevăzute de lege, prin persoane special desemnate și însărcinate cu puterea de a spune dreptul în limitele legii, în ceea ce privește drepturi sau interese legitime deduse examinării judiciare.

Este tratat acest drept ca fiind una dintre libertățile fundamentale esențiale ale cetățeanului, iar în limbajul convențional european este unul dintre drepturile fundamentale reglementate de către Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

De ce să se ocupe Consiliul Barourilor Europene de o asemenea problemă acum, cu predilecție prin avocați?

Pentru că fără avocat accesul la o justiție tot mai tehnicizată, într-o legislație care evoluează în direcția unei supertehnicizări, fără avocat și fără o informație juridică completă, dreptul la acces la justiție este un drept golit de conținut, iluzoriu, teoretic, lipsit de efectivitate și concretitudine – cerință esențială pentru ca standardul în materie să fie satisfăcut (...) Pe de altă parte, modificări legislative și jurisprudențiale cu privire la modul în care se raportează Justiția la celelalte puteri ale statului, în Europa, care este zguduită, v-am spus, de evenimente care sub puterea atacurilor teroriste și a amenințărilor de care nu putem să fim străini, face ca în realitate lucrurile să evolueze spre o orientare în care drepturile colective estompează tot mai mult libertățile individuale, justiția s-a modificat; până acolo încât începem să vorbim despre lucruri despre care recent nu vorbeam. Avem de-a face cu o justiție care este supertehnologizată, o justiție în care dosarele justiției sunt întocmite în format electronic, o justiție în care registrele de evidență și de comunicare publică sunt făcute în sistem electronic, o justiție în care actele de procedură adresate instanțelor, ca și cele care

sunt acte de procedură ale instanțelor, sunt supuse tot mai mult comunicării prin mijloace specifice formatului electronic și acestor unelte ale tehnologiei; o justiție în care accesul la justiție este favorizat de baze de date privind fie informații juridice, fie jurisprudență, construite în sistem electronic; o justiție în care în mod gratis, majoritatea celor interesați au cunoștințe despre organizare și funcționare, cunoștințe despre competențe și atribuții, adesea sub forma unor modele de acte de procedură deja întocmite și propuse pentru facilitarea accesului la justiție. O justiție care se vrea tot mai eficientă – criteriul eficienței nefiind încă definit fără standarde- și, în consecință, criteriul folosit în toate rapoartele anuale ale tuturor instanțelor, inclusiv ale celor din România, ca fiind criteriul în raport de care se apreciază activitatea desfășurată de către personalul justiției. O justiție supraaglomerată; o justiție în care resursele financiare care-i sunt alocate sunt supuse constrângerilor bugetare tot mai mari în condiții de criză și în condițiile în care prioritizarea investițiilor bugetare este o chestiune extrem de delicată; o justiție în care se normează munca desfășurată de judecător, în care programul normal de muncă al judecătorului este un reflex corespondent dezideratului calității activității de justiție; o justiție în care este tot mai puțin previzibilă durata procedurilor, datorită faptului că în realitate există inclusiv momente istorice, folosite pentru ca în realitate decongestionarea să fie utilizată, în condițiile în care justiția, adeseori, îndeamnă să nu se facă acces la justiția statală, orientând cetățenii interesați spre rezolvarea litigiilor prin mijloace alternative de rezolvare a conflictelor, prin prioritatea acordată medierii – tot mai mult apreciată, inclusiv în sistemul nostru de ajutor judiciar, unde mediatorul este plătit din resurse ale statului ca și când ar aparține domeniului judiciar, deși mediatorii sunt oameni care pot să provină din orice domeniu și e de discutat dacă e vorba de o profesie, așa cum s-a inițiat în România și s-a reglementat această activitate sau este vorba despre o activitate care tradițional a fost desfășurată dintotdeauna și este desfășurată și în prezent de avocați! Uniunea Internațională a Avocaților are un departament special de organizare a activității de mediere prin avocat – nu de acum, ci de când s-a înființat, și asta înseamnă ceva după primul război mondial, perioadă din care și România este membru în Uniunea Internațională a Avocaților.

Într-un asemenea context despre ce fel de drept de acces la justiție mai discutăm?

Avem de-a face cu dreptul de acces la *o altă justiție*.

Este societatea pregătită ca accesul la acest tip de justiție să fie la rândul lui efectiv?

Ar fi, dacă educația juridică a cetățeanului ar fi una dintre acelea care ar permite judecata că toți cei care sunt titulari de drepturi pot conștientiza într-un mod rezonabil și într-un timp și cu resurse limitate toate drepturile și interesele care sunt de domeniul justiției sau care pot fi rezolvate prin mijloace alternative în forme extrajudiciare dar, în orice caz, sunt în situația în care ocrotirea dreptului de acces la justiție se poate realiza prin acces la instanțe, inclusiv prin noțiunea tehnico-juridică de instanță, care nu se confundă totdeauna și nu se reduce numai la instanțele judecătorești.

În România problema are o particularitate și mai mare.

Într-un context în care patru coduri noi au intrat în vigoare într-o perioadă extrem de scurtă, într-o perioadă în care coexistă în instanțe proceduri desfășurate sub puterea vechilor coduri, dar și proceduri desfășurate sub puterea noilor coduri; în condiții în care puterea judecătorească prin CSM se opune – și se opune constant și cu o vehemență demnă de alte împrejurări și de alt context – să intre în vigoare legile în întregime, așa cum au fost ele aprobate de către Parlamentul României, cum

este Noul Cod de Procedură Civilă, recent prelungit a intra în vigoare în întregime până la 31 decembrie 2018. Ca și când cetățenii n-ar avea niciun drept să reclame dreptul la acea justiție pe care legea o prevede, nu la justiția pe care o decid cei care o făptuiesc!

Într-un asemenea context situația din România este specifică.

Statul, căruia îi revine obligația de a asigura accesul la justiție, are și obligația corelativă de a asigura accesul la informația juridică a cetățeanului. Pentru că nu a avut loc diseminarea corectă și completă a reglementărilor noi, care istoric au intervenit într-un moment în care fiecare din profesiile juridice se apără, se ocrotesc, se adaptează în așa fel încât să fie mai puțin aglomerate, în așa fel încât calitatea să triumfe! interesul aplicării corecte a legii ar trebuie să fie prioritar în confruntare cu criteriul de eficiență pe care îl solicită tot mai mult cei care importă concepte fără să aibă standarde, fără să aibă bune practici, dar le folosesc!

Deseori, Consiliul Barourilor Europene apreciază că fără avocat exercitarea dreptului de acces la justiție rămâne o simplă iluzie!

Ce se întâmplă însă cu situația în care avem pături defavorizate, Europa recunoscând că există niște costuri ale dreptului de acces la justiție care nu pot fi suportate de toate păturile sociale?

Se întâmplă într-o Europă în care toată lumea se plânge – judecători procurori, avocați – și recunosc în mod cinstit că există o justiție cu două viteze – una pentru cei care au resurse materiale suficiente și fac față cu ușurință la costurile pe care le suportă un proces și o justiție care este desemnată a servi majorității cetățenilor europeni, oameni cu venituri medii sau reduse și în legătură cu care este necesară intervenția statală pentru a reglementa sprijinul efectiv prin resurse financiare pentru asigurarea accesului la justiție.!

Sigur, sunt state în care pentru justiția cu viteză mai mare se creează tribunale separate, separându-se justiția care trebuie să fie cu adevărat eficientă de justiția lentă.!

Aparența creată în rândul cetățenilor și impactul pe care-l creează o astfel de situație nu este favorabil încrederii în justiție, dar în timp se va dovedi că în realitate acesta este mersul vremurilor! Pentru că nu neapărat costurile sunt cele care determină viteza justiției, cât mai ales împrejurarea că foarte mulți actori sociali își arogă dreptul de a fi specialiști în furnizarea de servicii juridice și mai ales în condițiile în care în mediul virtual consultanța juridică acordată tradițional de avocat în condiții de confidențialitate și de contact direct și nemijlocit cu cel interesat se transformă în consultanță online, în care nu știi cine este în spatele celor care acordă consultanța și în care – realitatea românească o demonstrează – chiar și pentru cei care sunt sub puterea unor măsuri preventive de arest se creează de către cei care sunt creatori de modele juridice de apărare modele juridice care sunt lansate în spațiul public pentru a fi preluate în apărare de cel arestat. De cine? De cei care sunt "specialiști în apărare", și niciodată, cred, de către avocați adevărați. Fenomenul este în extindere în Europa.

Este ajutorul acesta judiciar, care este reglementat de stat, suficient?

În ce privește România lucrurile sunt clare. Toate statisticile europene demonstrează că în realitate suntem în categoria țărilor care asigurăm ajutor într-o ocazistică extrem de redusă, în care se

acordă ajutor gratuit pentru acces la justiție și cu resurse financiare extrem de reduse alocate de la buget, dar generos acordate prin puterea de apreciere de la caz la caz a judecătorului, care poate acorda scutiri de taxe de timbru, reduceri de taxă de timbru, eşalonări etc., aprobare de plăți pentru onorarii convenite experților, mediatorilor, convenite altor participanți la justiție etc.. Dezechilibrul creat în justiție este unul evident câtă vreme una dintre părți este sprijinită financiar!

Forța sacramentală a legii în materia acordării ajutorului judiciar concret mizează exclusiv pe ce? Pe buna credință, inteligența și creativitatea crezului profesional al magistratului!

Nu există situații în care să nu se vorbească de ajutor judiciar ca expresie a voinței statului de a asigura efectivitatea dreptului de acces la justiție în cazul victimelor infracțiunilor, în cazul celor care sunt copii victimele acțiunilor, ale infracțiunilor, în cazul persoanelor vulnerabile pentru care ajutorul de stat se asigură în forme specifice, prin legislație specifică.

Dar instituțiile europene constată că în realitate lucrurile merg și din acest punct de vedere de-a-ndoaiele. Și atunci, directivele europene, ultima fiind cea din 26 oct. privind asistența juridică gratuită cărora persoanele suspectate și persoanele acuzate în cadrul procedurilor penale și persoanele căutate în cadrul procedurilor privind mandatul european de arestare trebuie să fie asigurate. Este directivă publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene în 4 noiembrie 2016 și care nu vine să facă altceva decât să pună în aplicare foaia de parcurs stabilită încă din 1909 la nivel european, pentru ca în realitate dreptul la apărare, consacrat fie în formalitatea asigurării apărării gratuite prin avocat, fie prin asigurarea apărării corecte în cazul traducerilor și interpretării corecte pentru cei care se află în situația de a fi valorificat dreptul de liberă circulație în Europa, drepturile care sunt componente ale dreptului la apărare. Ele sunt transpuse recent, în mai, și în legislația penală română, în modalitatea originală pe care, de regulă, România o are când e vorba de transpunere de legislație din plan european. Legea reglementează audierea în mediul penitenciar a inculpatului, prin sistem de conferințe audio-video, prin interconectarea terminalului aflat în unitatea penitenciară cu sistemul electronic aflat în instanțele judecătorești, toate dotate în România, cu bunăvoința generoșilor donatori care, din punctul acesta de vedere au ajutat pe cât s-a putut! Un management din ce în ce mai performant al celor care conduc instanțele, aproape la toate nivelele, a făcut ca realitate, avocatul, fie desemnat din oficiu, fie ales, să poată fi, în perspectivă imediată, în România prezent la penitenciar (în perspectivă imediată doar în patru unități penitenciare) când se ascultă inculpatul arestat fără ca acesta din urmă să se mai deplaseze la instanțe! Este nevoie și de un Nou Protocol pentru remunerarea avocaților desemnați din oficiu în acest caz? Măcar pentru cheltuieli de deplasare!....

Este o problemă delicată.

Tot sistemul este un sistem organizat de stat, este monitorizat și tehnic controlat de un sistem statal, în condițiile în care contactul dintre avocat și client deocamdată se prevede că este realizat liber, prin "tăierea microfoanelor"! În realitate contactul client-avocat este guvernat în continuare de sistemul de legătură virtuală care, fără îndoială, are un regim special, cel puțin cu privire la regimul juridic al furnizorilor de astfel de servicii, după cum cunoaștem cu toții în calitate de juriști.

Toate aceste reglementări noi sunt provocări mari pentru cetățenii Europei. Sunt provocări mari pentru judecătorii din tot sistemul european. Sunt provocări mari pentru avocați, care, confrunțați la rândul lor cu impactul noii tehnologii cu privire la propria lor profesie, sunt în situația în care tot mai

mulți sunt nevoiți să părăsească activitatea în domeniul profesional, care se reduce pe zi ce trece, și datorită efortului făcut de instanțe de alunga justițiabilul din mediul statal în alte forme de desfășurare a activității rezolvării litigiilor extrajudiciare, dar și, mai ales, datorită faptului că, treptat, costurile accesului la justiție îl determină pe omul obișnuit, cetățeanul de rând, să renunțe la proces!

Starea procesivă specifică a Europei de sud a determinat totdeauna ca numărul avocaților în toate țările Europei de sud să crească, uneori în expresie geometrică, cum a crescut în România, după model balcanic sau turcesc, cum vreți să-i spuneți!

Cert este că numărul extraordinar de mare al avocaților nu este într-o directă relație cu creșterea numărului de litigii. Dar nici nu sunt studii făcute, din care să rezulte vreo concluzie cu privire la faptul că s-ar reduce numărul dosarelor din instanță dacă s-ar reduce numărul avocaților; sau invers! Deși un astfel de demers este unul care se face verbal, se afirmă public! Cu ce preț? Cu prețul sacrificării pe altarul neputinței a celor care au curajul, din interiorul profesiei, să scandeze că avocații își procură "superimunități" prin "tot felul de garanții legale", în așa fel încât s-ar dori de avocați să fie puși în situația de protecție specială, în afara legii,! Demersul este incorect.!

Toate aceste aspecte ale temei supuse dezbaterii, pe care am încercat să vi le evoc, ne-au determinat ca în România - într-un context în care toate acțiunile care s-au desfășurat în legătură cu Ziua Europeană a Avocatului s-au desfășurat în paralel cu o campanie electorală care a estompat acțiunile făcute de avocați - să încercăm să facem această masă rotundă, cu concursul Baroului București și al INPPA, prin care să exprimăm opinii, păreri cu privire la funcționarea accesului la justiție în sistemul de drept românesc..

Am discutat cu președinta Curții de Apel Alba Iulia. Am discutat cu președintele Curții de Apel Cluj. Am discutat cu președinta Curții de Apel Oradea. În momentul în care am văzut că aceste trei curți de apel au reușit să facă translația, adică transmiterea actelor de procedură ale instanțelor către părți, implicit către avocați - niciodată către avocați; totdeauna către justițiabili- pe bază de parolă a justițiabilului. Niciodată către avocați, dar n-are importanță nuanța! S-a reușit să se implementeze, iată, în trei curți de apel un astfel de procedeu, pe care ne rugăm, toți avocații, de circa 6 ani de zile, să reușim să-l impunem! se poate realizarea acestei situații. Se refuză într-un mod sistematic; din considerente poate de protecție, extinderea sa!

Noul sfidează! Sfidează și conștiința și gradul de așteptare, și responsabilitatea!

Este poate mai bine să dăm crezare celor care sunt responsabili și care, cu destulă delicatețe și treptat, sunt convinși că vor transmite tot mai des. Mesajul nostru, al avocaților, către decidenții reali! Ceea ce se întâmplă deja pe raza municipiului București, ca prin citație să fie rugată partea să trimită concluziile scrise în format electronic pe adresa judecătorului, cu mențiunea că în felul acesta se facilitează motivarea mai grabnică a unei hotărâri judecătorești, ca și când avocatul care ia contact cu o astfel de citație nu înțelege că ceea ce interesează - iar Noul Cod de Procedură Civilă o și spune, în materia recursului - este în realitate motivarea propriu-zisă, nu reproducerea, prin preluare, în sistem Word a cererilor și precizărilor făcute de către părți, într-o hotărâre aparent din ce în ce mai mare ca dimensiuni!. Dar e un pas înainte; cu riscul de rigoare! Sunt absolut convinși că toți avocații, dacă sunt de bună credință, vor da curs acestei cerințe!

La noi în România, în profesia de avocat ,avem un ping-pong verbal pe care nu ni-l autocontrolăm când e vorba de noi, încercând permanent să arătăm cu degetul unde nu trebuie, fără să ne uităm în oglinda noastră mai întâi și mai întâi !

Ultimele trei congrese ale avocaților s-au finalizat permanent cu apeluri către societatea civilă privind realizarea efectivă de acces la justiție. Ultimul, cel din martie 2016 , a cuprins trei componente: reducerea fiscalizării excesive a justiției și modificarea reglementărilor privind taxele judiciare de timbru de asemenea manieră încât să nu se elimine din pretoriul instanțelor litigiile întregi cum sunt partajele pentru a fi orientate către notari, datorită faptului că taxele judiciare de timbru sunt mult mai mari decât cele care se percep în sistemul notarial, mijloc de „orientare” a litigiilor în fața instanțelor , care este observat de către orice avocat, chiar și stagiar, și la care se uită și nu-i vine să creadă! Dar, sigur, toate legile justiției sunt avizate în mod obligatoriu de către CSM, după cum știți! Și atunci, sigur acest aviz obligatoriu în realitate deseori estompează voința parlamentară a României!. In materia taxelor judiciare de timbru, spre exemplu, avem de-a face cu o ordonanță de urgență care s-a refuzat să fie aprobată atâția ani de zile.

În al doilea rând, am solicitat să se creeze standarde și bune practici cu privire la cuantumul remunerației convenite *curatorului litis*, care este tratat, în toate instanțele din România, în majoritatea cazurilor, ca fiind un om rătăcit și inventat de codul de procedură civilă nou, împotriva căruia există pentru mulți judecători o revoltă crâncenă cu privire la împrejurarea că au de-a face și cu o astfel de instituție! Ajungem la situația în care în instanțe se desemnează curatorul și se stabilește public remunerație de 50 de lei, ceea ce înseamnă pentru tot publicul dintr-o sală de judecată palma care este dată de cel care spune legea în procesul respectiv, cu stigmatul corespunzător, calității de avocat!. Răspunsul CSM a fost că nu se poate; judecătorul este independent să stabilească cam cât costă munca făcută de către curator, ceea ce în principiu este drept, însă conștiințele nu sunt egale niciodată și nici crezul profesional nu este la fel de temperat!

Și, în fine, am solicitat ca în ceea ce privește asistența juridică gratuită, datorită tehnicizării deosebite a codului de procedură penală și a importului unor instituții fără tradiție în legislația română, protecția prin asigurarea asistenței juridice gratuite să nu fie așa cum este prevăzută acum și să se reducă cuantumul pedepselor în raport de care este obligatorie asistența juridică gratuită, cu consecințele de rigoare.

Este apelul care, din punctul nostru de vedere a sintetizat poziții pe care avocații le au!

Ultimul apel a fost cel care a fost făcut în ședința consiliului UNBR din 5 iunie, când în prezența ministrului Justiției și la inițiativa domniei sale s-a recunoscut că plata convenită avocaților pentru asistența din oficiu este de cinci ori mai mică decât cea care se aplică în Franța și că, în consecință ministrul va face, până la sfârșitul mandatului, tot ceea ce se poate ca în realitate protocolul privind remunerațiile convenite la asistența judiciară să fie modificat!

Nu s-a întâmplat nimic!

Pe semne că goana și impactul pe care partidele politice interesate l-au avut pentru a lipi o matcă necorespunzătoare pe profesia de avocat, arătând cu degetul spre reglementările care guvernează garanția respectării secretului profesional și fiind împotriva eliminării delatorilor-denunțatori avocați

cu privire la faptele săvârșite de către propriii lor clienți, eventual o sursă substanțială de informare în România estompează și realitățile asistenței judiciare din oficiu realizată de avocați!

Ofensiva împotriva proiectului de lege s-a făcut la semnalul unor avocați-șefi de partide! În realitate orice garanție legală a apărării prin avocat este și va fi expresia dreptului de acces la justiție al persoanei care în penal este suspectată sau împotriva căreia există o acuzare și dreptului de acces la justiție cu garanția apărării prevăzută de lege a celor care se adresează celeilalte justiții, cea civilă! Avocații speră că Dumnezeu va fi bun și, în condițiile pe care le poate oferi mediul social-politic românesc, o lege care să cuprindă astfel de garanții, care a fost votată de parlament, dar a fost atacată de acest guvern la Curtea Constituțională, să fie totuși promulgată, spre binele cetățenilor!

Barourile din țara asta sunt cele care, în realitate trebuie să fie expresia voinței avocaților din România, astfel încât practic mâine, când este Ziua Europeană a Avocatului, concomitent cu Ziua Internațională a Drepturilor Omului, drept fundamental fără de care suntem în situația în care abia putem vorbi despre un stat de drept, să avem posibilitatea să ne uităm în icoană, să spunem că ne-am îndeplinit datoria și că, într-adevăr, cei care sunt interesați, colegii noștri avocați, decidenții, colegii noștri magistrați iau act de împrejurarea că, cu ocazia Zilei Europene a Avocatului din România, avocații nu se ocupă neapărat de propriul lor patrimoniu, ci mai ales de patrimoniul nepatrimonial alcătuit din drepturile nepatrimoniale ale celor pe care-i servesc, dreptul de acces la justiție fiind, repet, un drept fundamental al cetățeanului.!

Am să-l rog pe dl decan Dragne să vă transmită și mesajul decanului baroului, urmând ca după aceea, sub coordonarea d-lui vicepreședinte Briciu, în condițiile în care alți invitați nu vor să ia prioritatea, să putem asigura desfășurarea mesei rotunde.